

HØJT SKUM var den titel, Per Aage gav denne lille, men meget tæt tænkte oversættelse af Valéry

I 2018 diskuterede Per Aage og jeg oversættelsen af et afgørende vers fra Paul Valéry, *Le cimetière marin* [Den havvendte kirkegård] fra 1920 (nu in: *Œuvres*, bind I, Pléiade, Paris: Gallimard, 1957, s.148).

Quel pur travail de fins éclairs consume
maint diamant d'imperceptible écume,
et quelle paix semble se concevoir!
Quand sur l'abîme un soleil se repose,
ouvrages purs d'une éternelle cause,
le temps scintille et le songe est savoir.

Altså med fem tryk i hver verselinje. Og Per Aage oversatte så fuldkomment som tænkes kan (med noter):

Hvor fint formales ikke diamanter (gutta cavat lapidem)

af skumglimts helt umærkelige slid,

og hvilken fred vi aner her vil fødes! (skumfødsel)

Når solen går til hvile over dybet,

ser vi, som værker af en evig kraft,

at tiden tindrer, og at drøm er viden.

(CJ, 31-12-2021)